

[Gunnar Jensen.]

ting, som man generelt siger, men det må dog være afgørende, om man ved om dette mindretal, at det er i stand til at bære disse byrder, om det er en retfærdig handling over for dem, for hvis de er i stand til at bære dem, netop fordi dette mindretal er økonomisk stærkere end de andre, kan man jo ikke sige, at det er forfølgelse af et mindretal. Altså må man kende baggrunden for mindretallet, og det mindretals baggrund kender jeg ikke; jeg synes, det er forkert at udtale sig konkret om en bestemt kommunes forhold, når man ikke kender de konkrete forhold i den pågældende kommune.

Maigaard: Indenrigsministeren var inde på, at det kunne være en opgave for staten at gribe ind, hvis man gennem høj grundskyld unddrog sig statskat, for så var det et statsproblem, man havde med at gøre. Det er det vel på mange måder, og dér vil jeg igen pege på, at det rigtigste, det nemmeste vel ville være, at grundskylden ikke var fradragsberettiget. Jeg lagde mærke til, og det synes jeg dog var en fornuftig tanke, at ministeren i denne sammenhæng talte om nedslag i skat i stedet for i indtægt.

Den anden ting, som glædede mig meget i indenrigsministerens indlæg, var erkendelsen af, at erhvervene skal bidrage, og at det altså må ske gennem grundskylden. Det får mange brikker på plads, når man ser det i praktisk arbejde.

Til hr. Juul-Madsen har jeg tre bemærkninger. Hr. Juul-Madsen mente, at jeg var umættelig i mit standpunkt, altså i mit ønske om at forhøje grundskylden. Det er muligt, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at denne umættelighed også gælder hr. Juul-Madsens partifæller f. eks. i Herstedernes kommune. De kender problemerne i praksis, de har skoen på, de er saglige folk, og de støtter den politik og har stemt for den før.

Dernæst er der spørgsmålet om dette parcelhuselement, som hr. Juul-Madsen meget, meget gerne vil have stærkt frem. Jeg vil godt bekende, at jeg er tilhænger af socialisering — det skal der ikke være nogen som helst tvivl om — men jeg mener ikke, at socialisering over beskatningen er en særlig god metode, og jeg mener ikke, at folks boliger er noget rimeligt socialiseringsobjekt. Jeg er væsentlig mere interesseret i banker,

forsikringsselskaber og sparekasser og den slags; at folk ejer deres eget hus, synes jeg er meget, meget rimeligt, det er en god og ordentlig form. Det, jeg har imod det, som foregår herhjemme, er, at man kan tjene så mange penge på stigningerne, og at man får dette skattefradrag. Det er dér, min indvending ligger, men ikke på denne ting, at man kan eje sit hus og selv bestemme, hvordan det skal være. Bestemt ikke.

Ordet ligusterfascister — jeg synes nemlig, at diskussionen her har en saglig behandling behov, så derfor vil jeg godt tage fat på dette med ligusterfascisterne, så vi kan få det lidt til side — er brugt om et forslag, som er fremlagt i valgkampen om bedre fradragsordninger end de eksisterende for parcelhusejerne. Jeg skal komme tilbage til det ved anden behandling, hvor jeg skal have pressereferaterne med; så tror jeg, vi på en solid basis kan diskutere dels udtrykket ligusterfascist og ikke mindst hr. Juul-Madsens anvendelse af udtrykket. Det har en drøftelse behov.

Hr. Juul-Madsen endte med at erklære, at han stod på parcelhusejernes side i deres kamp. Det var vist sådan, ordene faldt. Dér vil jeg sige, at der er mange problemer i forbindelse med denne grundskyld, der er f. eks. dette, at jo højere indtægt man har, jo større hus man har, des mere fordel drager man af beskatningen. Jeg vil ikke bestride, at der er problemer med grundskylden, som der er problemer med så meget andet, men hvis hr. Juul-Madsen generelt vil hævde, at hans standpunkt er på parcelhusejernes side, så tager han fejl. Hr. Juul-Madsen er parcelhusfjendsk i det, han lægger op til.

Men jeg synes, det er væsentlig mere frugtbart at prøve at lægge sagen op på den måde, hr. Enggaard var inde på, fordi han meget rigtigt så det sådan, at den høje grundskyld hænger sammen med et udligningsproblem. Det er i denne sammenhæng, tingene skal ses, og jeg tror, at hvis man kan føre udvalgsforhandlingerne ud fra det sigte, vil det blive et særligt udmærket arbejde.

Hr. Enggaard var meget, meget bekymret over, at et stort flertal rammer et mindretal inden for kommunens grænser. Jeg er bekymret over, at et stort flertal her rammer et lille mindretal af kommuner helt urimeligt med de meget, meget u hensigtsmæssige og